

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,

Tweede Meervoudige Belastingkamer;

Gezien het op 16 februari 1982 ter griffie ingekomen beroepschrift van X te Z, belanghebbende, tegen de aan belanghebbende door de inspecteur der directe belastingen te Y opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1976, met dagtekening 28 december 1981;

Gezien de overige stukken, waaronder de door de gemachtigde ter zitting voorgedragen en overgelegde pleitnota met 3 bijlagen en de door de inspecteur ter zitting besproken en met toestemming van belanghebbende overgelegde becijfering, van al welke stukken de inhoud als hier opgenomen geldt;

Gehoord ter zitting van 4 januari 1983 belanghebbende, vergezeld van Mr. W als zijn gemachtigde, bijgestaan door V alsmede de inspecteur, vergezeld van U, hoofdcontroleur;

Overwegende dat aan belanghebbende een oorspronkelijke aanslag is opgelegd naar een belastbaar inkomen van f. 32.697,--, welke aanslag is verminderd tot een naar een belastbaar inkomen van f 31.799,--;

Overwegende dat de bestreden navorderingsaanslag is berekend naar een belastbaar inkomen van f. 71.799,--, welke navorderingsaanslag bij beschikking van 13 augustus 1982 is verminderd tot een berekend naar een belastbaar inkomen van f 68.799,--;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze navorderingsaanslag in beroep is gekomen, aanvoerende dat de aanslag moet worden vernietigd;

dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot handhaving van de bestreden aanslag zoals deze reeds ambtshalve is verminderd;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting behandelde het volgende tussen partijen is komen vast te staan:

Belanghebbende was in 1976 en in 1977 tot 23 september enkele dagen per week als boekhouder in loondienst werkzaam, daarnaast dreef hij voor eigen rekening een administratie- en assuratiekantoor. In oktober 1973 verkreeg belanghebbende uit boedelscheiding de voormalige ouderlijke woning gelegen aan de q-sstraat nummer 1 te Z.

In 1974 en 1975 heeft hij aan verbouwing en onderhoud van deze woning uitgegeven bedragen van f 28.771,-- en f 6.855,--. In verband met deze uitgaven heeft hij geld geleend van zijn oom A, die einde 1977 is overleden. In zijn aangifte voor de inkomstenbelasting over de jaren 1974, 1975 en 1976 werden telkens bedragen aan rente van geldlening met betrekking tot de eigen woning vermeld.

In 1974 is belanghebbende is het huwelijk getreden, in 1976 is een kind geboren.

Voor het jaar 1977 heeft de inspecteur een onderzoek naar de juistheid van de aangifte van belanghebbende doen instellen hetwelk heeft geleid tot verder onderzoek en tot verschillende besprekingen met en verhoren van belanghebbende. De desbetreffende rapporten zijn in het geding gebracht.

Uiteindelijk heeft de inspecteur voor het jaar 1976 een navorderingsaanslag opgelegd op basis van het in het rapport van 12 mei 1982 berekende tekort ten bedrage van f 37.000,--.

Voor het jaar 1977 heeft hij het aangegeven belastbaar inkomen verhoogd met f 9.000,--.

Belanghebbende heeft tijdens het onderzoek viermaal onderling afwijkende vermogensoverzichten voor het jaar 1977 aan de inspecteur verstrekt.

Overwegende dat uiteindelijk het geschil is beperkt tot de toegepaste inkomenscorrectie op basis van het op blz. 10 in genoemd rapport berekende tekort.

Het in de pleitnota opgenomen beroep op het ontbreken van een nieuw feit is in het vervolg van de zitting uitdrukkelijk ingetrokken.

Overwegende dat belanghebbende uiteindelijk ter zitting heeft aangevoerd, zakelijk samengevat:

De becijferingen op de blz. 7, 8 en 9 van het rapport van de Fiod-ambtenaren van 12 mei 1982 worden slechts bestreden met betrekking tot de post lening A

ad f 32.400,-- (blz. 7) en de post autokosten ad f 3.000,-- (blz. 9). Deze posten bedragen respectievelijk f 5.000,-- en f 2.000,--.

De in 1973 ontstane schuld door verkrijging van de woning kon direct door verrekening en betaling worden voldaan. De in 1974 opgenomen lening heeft niet meer dan f 20.000,-- bedragen. Op 16 december 1974 heeft A f 15.000,-- bij de bank opgenomen en aan belanghebbende geleend. Op dezelfde dag heeft belanghebbende op de rekening van de aannemer ad f 26.476,13 een bedrag van f 17.476,13 voldaan. Eerder in dat jaar had hij in september f 5.000,-- van A geleend. Op 1 januari 1975 resteerde een schuld van f 20.000,--. In de loop van 1975 heeft hij in contanten f 15.000,-- afgelost, zodat op 1 januari 1976 nog slechts een schuld van f 5.000,-- resteerde.

De lening is in de loop van 1976 geheel afgelost, waarna de schuldbekentenis is vernietigd.

In de schuldbekentenis was wel een rente afgesproken, maar zijn oom wenste aanvankelijk geen rente te ontvangen. In 1975 en 1976 werd elke betaling door belanghebbende aangemerkt als aflossing. In 1977 werd afgesproken dat er wel rente zou worden betaald. De betaling van de rente, naar hij meent op basis van 8% van de schuld, heeft in 1977 plaats gevonden. De aangifte voor 1976 is op dit punt niet juist. Indien het door de inspecteur aangenomen beginvermogen op 1 januari 1976 wordt gecorrigeerd uitgaande van het juiste bedrag van de lening, blijkt dat er voldoende middelen resteren voor het onbenoemde privé. Van de door de inspecteur in zijn berekeningen gehanteerde bedragen wordt alleen de post autokosten ad f 3.000,-- in 1976 betwist. Deze kosten zullen niet meer dan f 2.000,-- hebben bedragen. De door belanghebbende zelf opgestelde vermogensvergelijkingen waren inderdaad foutief. Omdat hij zich bepaalde saldi niet meer herinnerde, heeft hij gefingeerde leningen vermeld om ten aanzien van de privé-verteringen niet verkeerd uit te komen. Belanghebbende en zijn gezin leefden sober en hadden weinig nodig. In 1976 zijn inkomsten verzwegen, maar slechts tot kleine bedragen.

Overwegende dat de inspecteur in hoofdzaak heeft betoogd:

Uit het onderzoek is wel gebleken dat belanghebbende op alle mogelijke manieren tracht onder zijn fiscale verplichtingen uit te komen en dat zijn administratie niet betrouwbaar is op het punt van boeking van de ontvangsten. Omdat

belanghebbende nalatig bleef voldoende inlichtingen te verschaffen is door middel van vermogensvergelijking berekend wat hij tenminste aan inkomen genoten moet hebben.

Gelet op de kosten van verbouwing en onderhoud van de woning en op de door belanghebbende in 1974, 1975 en 1976 in aftrek gebrachte rente is aannemelijk dat belanghebbende f 36.000,-- van zijn oom heeft geleend, waarop volgens verklaring van belanghebbende in 1975 f 3.600,-- is afgelost.

Niet aanvaardbaar is dat belanghebbende voor het eerst ter zitting komt met nieuwe cijfers van, naar hij beweert, in 1975 ontvangen bedragen, waaruit aflossingen zouden zijn verricht. Uit de door de controlerende ambtenaar voor het jaar 1975 opgestelde en ter zitting overgelegde vermogensvergelijking blijkt dat belanghebbende in dat jaar niet over de middelen beschikte om f 15.000,-- op de lening af te lossen, zoals hij voor het eerst ter zitting stelt.

Overwegende omtrent het geschil:

Op grond van hetgeen is komen vast te staan met betrekking tot de door belanghebbende in zijn aangiften vermelde rentebetalingen, de kosten van verbouwing en onderhoud van zijn woning, in samenhang met de verklaring van belanghebbende dat hij ter verwerving van die woning betalingen heeft verricht en de door de inspecteur onweersproken gestelde vermogensvermeerdering in het jaar 1975 is aannemelijk, dat de geldlening van belanghebbende bij A het bedrag van f 36.000,-- beliep.

Belanghebbende heeft geen bewijs bijgebracht van zijn stelling dat die lening slechts f 20.000,-- beliep. Hij heeft geen enkel inzicht gegeven in de wijze van financiering van zijn uitgaven met betrekking tot zijn woning.

Op grond van de door de inspecteur overgelegde vermogensvergelijking met de bijbehorende becijferingen voor het jaar 1975 is niet aannemelijk, dat belanghebbende in dat jaar op die lening meer heeft afgelost dan f 3.600,-- welk bedrag belanghebbende tegenover de controlerende ambtenaren heeft genoemd.

De door de inspecteur in zijn berekeningen gehanteerde bedragen aan autokosten ad f 3.000,-- en aan niet benoemde privé-uitgaven ad f 15.000,-- zijn in het licht van hetgeen ten processe is gebleken aanvaardbare schattingen. Belanghebbende heeft

niet aannemelijk gemaakt dat die schattingen te hoog zijn; meer in het bijzonder duiden in de rapporten van de controlerende ambtenaren vermelde feiten niet op een sobere levenswijze.

Nu vaststaat dat de lening in 1976 in haar geheel is afgelost en op grond van de berekeningen van de inspecteur aannemelijk is geworden dat belanghebbende uit de bekend geworden middelen zijn uitgaven niet heeft kunnen doen, moet worden aangenomen dat hij nog de beschikking had over f 36.000,-- niet bekend geworden middelen. Nu belanghebbende heeft erkend ontvangsten wegens verrichte werkzaamheden niet te hebben geboekt en hij geen aannemelijk verklaring heeft gegeven voor die middelen, is de conclusie gewettigd dat deze bestonden uit niet aangegeven belastbare inkomsten.

Het beroep moet derhalve worden afgewezen, maar de aanslag - berekend naar een hoger belastbaar inkomen van f 40.000,-- - kan wat betreft het bedrag niet in stand blijven doch moet worden verminderd overeenkomstig de beschikking van 13 augustus 1982.

Het Hof verstaat het gestelde in het beroepschrift met betrekking tot de 100% boete zonder kwijtschelding als een beroep tegen het door de inspecteur kennelijk genomen besluit geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen.

Nu van algemene bekendheid is dat het beleid van de belastingdienst ingevolge het voorschrift van paragraaf 10, lid 2, van de Leidraad administratieve boeten 1971 erop is gericht, dat de inspecteur de verhoging kwijtscheldt tot op 50% in geval van opzet of van een meer ernstige vorm van grove schuld/onachtzaamheid en nu geen feiten of omstandigheden om van dit beleid af te wijken zijn gesteld, acht het Hof het nalaten van een dergelijke kwijtschelding in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Overwegende dat behoort te worden beslist als volgt:

HANDHAaft de aanslag zoals deze reeds ambtshalve is verminderd voor wat betreft de belasting berekend naar een belastbaar inkomen van f 68.799,--, en vermindert de aanslag voor wat betreft de verhoging tot op 50% van de nagevorderde belasting.

Aldus gedaan in raadkamer van 8 maart 1983 door Mrs. Steenbergen, Smit en Van Willigenburg, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

25 MAART 1983

AAN PARTIJEN.